

Vedtagelsen af dette Forslag, der her saa meget er omtalt, vilde blive, enten at Kongen maatte opløse Rigsdagen eller stifte Ministre. Det er dog et Spørgsmaal, om der ikke var en tredje Udvei, da der endnu i Ministeriet er et Medlem, som har været istand til at lede Sagerne paa en fyldestgjørende Maade under de Vilkaar, som ere tilsigtede tilveiebragte ved det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds. Det var altsaa muligt, at man kunde gaae den Udvei, og at der ikke behøvedes nogen af de to voldsomme Forholdsregler, der bleve fremstillede som saa bestemte Alternativer, hvis Forslaget blev vedtaget. Den ærede Finantsminister har sagt her idag, at det var urigtigt at tale imod, at de særlige Anliggender blive bragte for i Statsraadet. I vor særlige Grundlov findes der aldeles ikke nogen Hjemmel for, at dette skal ske; der findes derimod i Fællesforfatningen en Udtalelse om, at de vigtigste Regeringshandling og Love skulle forelægges i Geheimestatsraadet; men det er en bekjendt Sag, at der ved Ordet „Lov“ i hver enkelt af disse Forfatninger ikke kan menes Andet end de Love, der høre ind under den vedkommende Grundlov. Det er altsaa efter min Mening aldeles uden nogen Hjemmel i Grundloven for Danmarks særlige Anliggender, at den ærede Finantsminister har rejst en saadan Dadel imod hvad der i den Retning er sagt af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Den Paragraph i den særlige Grundlov, nemlig § 21, hvori det var bestemt, at Love skulde forelægges Statsraadet, er udgaaet, den har ikke mere nogen Gyldighed, og der forbres altsaa nu ikke Mere for, at en Lov for Kongeriget skal blive gyldig, end at den har Kongens og den særlige Ministers Underskrift; der forbres ikke, at den skal forelægges i Statsraadet. Jeg for min Part kan aldeles ikke begribe, hvorledes der kan være Tale om, at det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skulde paa nogen Maade krænte det kongelige Prærogativ. Derfom det var Tilfældet, at man krænte det kongelige Prærogativ ved at stille en Betingelse for Vedtagelsen af Finantsloven, saa kunde man lige saa godt

siige, at det at nægte Finantsloven ligend ogsaa var et Indgreb i det kongelige Prærogativ. Naar jeg derfor vil stemme for dette Forslag, hvis det kommer til at foreligge til Afstemning, saa vil jeg blot forvare mig imod, at jeg anerkjender den mindste Gyldighed af hvad der er fremført om, at det er et Indgreb i Kronens Prærogativ.

Jeg skal forresten ikke opholde mig længere ved denne Sag, da jeg har et andet Spørgsmaal at frembrage her, idet jeg har stillet Endringsforslag til § 12 angaaende Pensionsvæsenet. Dette Forslag gaaer ud paa, at der ikke skal af de ordinaire Pensioner, nemlig af dem, der udredes i Genhold til Pensionslovens § 1, kunne udredes Pension til en nævnt forhenværende Fuldmægtig i Hof- og Stadsrettens Skiftecontoir. Jeg skal med et Par Ord nævne de vigtigste Punkter i denne Sag, idet jeg tillige skal beklage, at det ærede Finantsudvalg har troet ikke at burde forelægge Thinget nogen Udfigt over, hvad der indeholdes i de Actstykker, der i denne Sag ere blevne det meddelte. Der blev som Grund dertil anført, at den vedkommende Mand ikke var opført paa Pensionslisten under de Summer, der foreligge nu til Bevilling; men imod denne Grund skal jeg anføre, at enhver Pension, der kommer til i Aarets Løb ved Afstedigelse af en Embedsmand, maag antages at henhøre under den Sum, som her foreligger til Bøtering. Den har jo nemlig den Bessaffenhed, at den er blot calculatorisk, idet der siges: Saa stor er den for Dieblisset, det antages, at der afgaaer saa Meget og tilkommer saa Meget; men blandt det, der saaledes tilkommer, er der netop en Mulighed for, at der kan blive opført en Pension for en Mand som den, hvorom der her er Tale, og derfor troer jeg ikke, at det er nogen gyldig Grund, Finantsudvalget har anført for, at det har ladet være at behandle denne Sag nu. Jeg skal da tillade mig i saa Ord at nævne, hvad der ligger til Grund for det af mig stillede Forslag. I Foraaret 1860 indkom der en Klage over en Bærgemaalsførelse af den omtalte Mand. Justitsministeriet lod anstille en meget vidtgaaende Undersøgelse af hans Forhold, ikke blot med Hensyn hertil, men ogsaa med Hensyn til hans øvrige Forhold, og, som det forekommer mig,